

Ο Περιφερειάρχης για την κατάργηση του επιδόματος ανεργίας των ξενοδοχοϋπαλλήλων – «Να μπει φρένο στις ισοπεδωτικές επιλογές»

19 Μαΐου 2021

Ταυτιζόμενος απόλυτα με την ανησυχία των ξενοδοχοϋπαλλήλων και τις αντιδράσεις που εκφράζονται από το Εργατικό Κέντρο Ρόδου για την κατάργηση του επιδόματος ανεργίας στους ξενοδοχοϋπαλλήλους, όπως αυτές περιγράφονται στην επιστολή του προέδρου **Σάββα Χατζησάββα** προς τις τοπικές αρχές, ο Περιφερειάρχης Νοτίου Αιγαίου **Γιάννης Μαχαιρίδης** προέβη σήμερα στην παρακάτω δήλωση:

«Η πρόταση, σύμφωνα με πληροφορίες, για κατάργηση του επιδόματος ανεργίας των ξενοδοχοϋπαλλήλων ως ένα από τα μέτρα για την εξοικονόμηση 11,5 δις, είναι ένας ακόμα κρίκος στην χωρίς αρχή και τέλος αλυσίδα περικοπών στις αποδοχές των εργαζομένων σε όλους τους κλάδους, που σηκώνουν επί δυόμιση χρόνια ένα φορτίο που δεν τους αναλογεί.

Από κάποιο σημείο και μετά, οι αιματηρές θυσίες και το συνεχές κουτσούρεμα που εξανεμίζουν τα εισοδήματα των μισθωτών στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, μοιάζουν περισσότερο με επίθεση και τιμωρία παρά με έναν “ορθολογισμό” της αγοράς εργασίας.

Αν αυτό ισχύει μία φορά για τον υπάλληλο πλήρους απασχόλησης, ισχύει πολλαπλάσια για τον ξενοδοχοϋπάλληλο, που πέραν της εποχικότητας της απασχόλησής του και βεβαίως των μειωμένων,

έτσι κι αλλιώς, αποδοχών του, θα υποστεί ένα επιπλέον, ίσως το **τελειωτικό πλήγμα που θα καθιστά την προσωπική και οικογενειακή του κατάσταση εντελώς αδιέξοδη.**

Κανείς δεν διαφωνεί με την κατάργηση πάσης φύσεως προνομίων, ειδικά αυτών που προκαλούν την κοινή γνώμη και γεννούν ερωτηματικά για το πώς, από ποιους, πότε και υπέρ ποίων θεσπίστηκαν και καθιερώθηκαν ως «κεκτημένα».

Το επίδομα ανεργίας όμως του ξενοδοχοϋπάλληλου δεν ανήκει σε αυτήν την κατηγορία, κι όποιος το βλέπει έτσι δεν έχει την παραμικρή επαφή με την πραγματικότητα και τι σημαίνει για έναν εργαζόμενο να απολύεται, στην καλύτερη περίπτωση, τον Οκτώβριο και να μένει άνεργος μέχρι – πάλι στην καλύτερη περίπτωση – τον Μάιο.

Ποια περιθώρια έχει, ποια «ισοδύναμα» μέτρα πρέπει να αναζητήσει ο άνεργος και πού πρέπει να καταφύγει για να εξασφαλίσει μια άλλη προσωρινή εργασία, μέχρι την ώρα της επαναπρόσληψής του, όταν οι θέσεις απασχόλησης δεν περισσεύουν πουθενά, πόσο μάλλον στη νησιωτική μας Περιφέρεια;

Αν οι δανειστές μας δεν ξέρουν και δεν έχουν την απάντηση στο απλό ερώτημα **«και πώς θα ζήσει αυτός ο άνθρωπος;»**, τότε την απάντηση πρέπει να τη δώσει η κυβέρνηση και οι συναρμόδιοι υπουργοί.

Μακάρι ο κοινός μας στόχος και επιδίωξη για τουρισμό 360 ημερών κάποτε να γίνει πραγματικότητα, και το επίδομα ανεργίας, ως ένα μίνιμουμ βοήθημα για κάθε οικογενειάρχη, να είναι εκ των πραγμάτων αχρείαστο.

Μέχρι τότε όμως ο εργαζόμενος στη βαριά μας βιομηχανία, τον τουρισμό, τη μόνη οικονομική δραστηριότητα που διατηρεί τη δυναμική της, έχει την απαίτηση και το δικαίωμα της πρόνοιας και της στοιχειώδους στήριξης από την Πολιτεία.

Ας μπει επιτέλους ένα φρένο σε ισοπεδωτικές, οριζόντιες και τυφλές επιλογές, που ελάχιστα αποφέρουν στον πραγματικά

χειμαζόμενο κρατικό κορβανά, αλλά θα στοιχίσουν πολλά στον ξενοδοχοϋπάλληλο, την προσωπική και οικογενειακή του ζωή, προφανώς και στην αξιοπρέπειά του».